

Ljubljanski Zvon

Leposloven in znanstven list.

Štev. 3.

V Ljubljani 1. marcija 1887.

Leto VII.

Iz popotnega dnevnika.

1. Sopotnik.

Maglaj.

Govôri, le govôri
Tovariš novi moj!
Ne veš, kakó mi prija
Prekrasni jezik tvoj.

Kak smelo turban beli
Na glavi ti sedí!
Obleka slikovita
Baš divno ti stojí.

Zdaj noge gracijozno
»Podkrižal« si . . . lepó!
Še čibuk dragi v usta,
Pa pušiva . . . takó!

Z obraza že ti čitam,
Da moslem ti si vnet,
Jeruzalem je — Mekka,
Vzor tvoj je Mohamed.

Govôri, oj, govôri
Premili jezik svoj,
Da zabim Mekko sveto,
Da zabim turban tvoj!

Tvoj jezik moj je jezik,
Čuj me, prijatelj ti!
Slovanska sva si brata,
Ej, jedne sva krvi!

2. Mohamedánki.

Sarajevo.

Čemu gosta tá koprena,
Ki zakriva lica kras?
Kaj je mislil prôrok modri
Zagrnivši ti obraz?

Hoče prôrok mar zavidni,
Naj le mož te gleda tvoj? —
Ali je kot stvar nečisto
V koran te zapisal svoj? —

Nikdar sanj ne sanjaš zlatih
O svobodi kristiján? —
Robstva jarma ne občutiš,
Harem ni ti — pretesán?

3. V begovi džámiji.

Sarajevo.

Sezúj se! opómni me hodža,
»Prijatelj, tá dom je svet;
Sam Allah časti se tu višnji
In prôrok njegov Mohamed.«

V mošeji sva krasni, a — tiho!
V molitvi vtopljeni so baš!
Na čilimih klanja do zemlje
S prosjakom se vred bogatís.

Skoz kúpolo solnce poldnevno

Na vérnike sije z nebes,

Na turbane pisane sije

I vmes na rudeči fes.

Na ustnih trepeče jim »Allah!«

Na íztok jim sili okó . . .

O kake goreče molitve

Iz duše globíne jim vró!

Ne moti vas »tujec« jedini,

Stoječi med vami neznán? . . .

Oj, videti hotel sem samo,

Kak Allaha moli — Slován!

Po svoje jaz, ví pa po svoje

Kot bratje častimo Bogá,

Molitev je dobra i vaša,

Če dobrega vzdih je sreá.

Skoz kúpolo solnce poldnevno

Na brate tu sije na nas . . .

Le mólite, skoro da pošlje

Nam »Allah« naš véliki čas!

Gorázd.

Pojasnila. Moslem, plur. moslemin, *mohamedán*; znano je, da so mohamedánke (bule) zagrnene z belim neprozornim velom ter da se smejo razgaliti po koranu, sura 24., samo pred svojimi soprogi, pred roditelji in najbližnji rodbinj; hodža je *mohamedanski duhovnik*; džámija, *mošeja*; dž. »begova« — Gazi Husrev-beg — je poleg »careve« najljepša v Sarajevu; čilim, *preproga*; »Po jeziku i krvi smo vaša braća«, rekel mi je hodža v begovi džámiji. —

Pisatelj.

Postillon d' amour.

Iz spominov dalmatinskega slikarja. Priobčil S. Savec.

IV.

Na morji.

Vi znate več jezikov!« to so poudarjali Rusi Cetinovičevim ugovorom. Ali za Boga, kaj mu pomagajo tù njegovim jezikom? Vleče na uho pogovore sopotnikov, povelja častnikov, ujame kako znano besedo, govorice pa ne razume kar nič. Vražja angleščina! Saj se je je vendar toliko učil, da mu je kak angleški časnik po večini razumljiv. Ti Angleži pa izgovarjajo svoj jezik vse drugače, kakor ga pišejo. Poskusi z nemščino. Ogovorjeni ga začujeno pogleda, drugi kaj nerazumljivega odgovorí, tretji se porogljivo nasmehne. Toliko muke je svoje dni delala blažena nemščina mladeniču, lomila mu jezik, toda pri prvem koraku med širji svet ga pusti njena razvpita moč čisto na cedilu! Osamljen sredi ljudij, poln nejevolje náse in na ves svet, na angleški še posebe, zrè v enakomerno nizko ob-